

 ASAŞSANAT

| 13.
element

Geleceęi Sanatla, Sanatı Malzemenin Doğasıyla Biçimlendirmek

Sanat, insanlığın dünyayı anlama, yorumlama ve geleceğe dair yeni düşünceler üretme biçimlerinden biridir. Bu düşüncenin somutlaştığı her dönemde malzemeler, yalnızca biçimi taşıyan pasif unsurlar değil; çağın ruhunu, teknolojisini ve hayal gücünü yansıtan güçlü anlatı araçları olmuştur. ASAŞ olarak 1990 yılından bu yana sanayide ve üretimde biriktirdiğimiz bilgi birikimini, 2015 yılında hayata geçirdiğimiz ASAŞSANAT ile çok daha derin ve zamansız bir boyuta taşıdık. Bizim için periyodik tablonun 13. elementi olan alüminyum; yalnızca mühendislik ve mimarinin yapı taşı değil; esnekliği, geri dönüştürülebilir yapısı ve sunduğu estetik potansiyelle fikrin forma dönüştüğü eşsiz bir ifade ortamıdır.

ASAŞSANAT'ı kurarken amacımız sadece bir sanat platformu oluşturmak değil, sanatsal üretimin önündeki fiziksel ve teknik sınırları kaldıracak somut bir altyapı kazandırmaktı. Bu vizyonla; sanatçılarımızın kullanımı için özel atölye binamızı inşa ettik, sanat çalışmaları için özel olarak kuma döküm atölyesi ve 3D kum kalıp makinesi yatırımlarını gerçekleştirdik. Böylece sanatçıların geleneksel atölye sınırlarını aşarak büyük boyutlu eserleri endüstriyel ölçekte ve yüksek teknolojiyle üretebilecekleri, malzemenin sınırlarını zorlarken "bilinmez sulara" cesaretle yelken açabilecekleri bir özgürlük alanı yarattık. Değerli küratörümüz Emre Zeytinoğlu'nun titiz seçkisi ve kuramsal çerçevesiyle biçimlenen "13. Element" sergisi, tam da bu altyapı yatırımlarının, teknik emeğin ve sanatsal cesaretin bir meyvesidir.

Farklı kuşaklardan ve disiplinlerden 29 değerli sanatçının, sunduğumuz bu teknik olanaklarla hayata geçirdiğı eserler; sanayinin sanatla, teknolojinin ise yaratıcılıkla nasıl canlı bir diyaloga girebileceğini kanıtlamaktadır. Her eserin kendi özgün diliyle madde ile düşünce, biçim ile anlam, görünür olan ile sezilen arasında yeni karşılaşmalar yarattığı bu sergi; aynı zamanda yıllar içinde büyük bir tutkuyla oluşturduğumuz ASAŞSANAT Koleksiyonu'nun en değerli yansımalarından biridir. Bu özel seçkiyi, Türkiye'nin en köklü kültür mekânlarından İstanbul Resim ve Heykel Müzesi çatısı altında sanatseverlerle buluşturmaktan büyük bir mutluluk duyuyoruz.

İnanıyoruz ki sanat ve sanayi arasındaki ilişki, iki farklı alanın basitçe bir araya gelmesinden çok daha fazlasıdır; bu etkileşim, bilgi ile hayal gücünün ve malzeme ile düşüncenin birbirini dönüştürdüğü güçlü bir gelişim alanıdır. Tesislerimizde dökülen metale ruh katan tüm sanatçılarımıza, serginin düşünsel mimarisini oluşturan Sayın Emre Zeytinoğlu'na, proje yürütücülüğünü gerçekleştiren Brieflyart'a, ev sahipliğı için İstanbul Resim ve Heykel Müzesi'ne ve bu yolculukta emeğı geçen tüm ASAŞ ekibine sonsuz teşekkürlerimizi sunarız. 13. Element sergisinin, izleyiciyi biçimin ötesine geçerek malzeme, mekân ve düşünce arasında kendi bağıını kurmaya davet eden ilham verici bir karşılaşma olmasını diliyoruz.

ASAŞSANAT

Küratör

“13. Element”, sanatçılar ile ASAŞ arasında gerçekleşen iş birliğinden doğmuş bir sergidir. Proje ve üretim sürecinde geniş teknolojik olanakların sunulduğu bir ortamda çalışan sanatçılar, daha önceki yapıtlarının mantığını izleyerek yeni üretim yöntemlerinin sonuçlarını deneyimlemek istediler ve son derece ilginç sonuçlara ulaştılar. Bu yüzden “13. Element”, sanatçıların belirli bir zaman dilimindeki olağan üretim süreçlerinde ortaya çıkmış ve bir araya toplanmış yapıtlarından değil, her birinin teknoloji karşısında ayrı ayrı elde ettiği deneyimlerinden oluşmuş bir sergidir.

Sergiyi gezen izleyiciler elbette öncelikle sanatçıların yapıtlarına odaklanacaklar, yapıtlar hakkında bazı fikirlere sahip olacaklar ve belki de birtakım yorumlara girişeceklerdir. Fakat o izleyiciler, kısa bir süre sonra yakından tanıdıkları bu sanatçıların bugüne kadarki üretimleri ile sergide gördükleri yapıtları arasında hem bir benzerlik hem de bir fark olduğunu da sezebileceklerdir.

Böylece onlar için bundan böyle sanatçıyı alışılmış yargılar çerçevesinde değerlendirmek ve onun yapıtları üzerine edinilmiş bilgiler ile yorumlayabilmek olanağı pek mümkün olamayacaktır. Her ne kadar sergilenen yapıtlardan her biri, ayrı ayrı sanatçıların karakteristik özelliklerini taşıyor olsa da benzerliklerin yanı sıra o farklar her an zihinleri kurcalayabilecektir.

Örneğin mekâna yerleşmiş bir heykel ya da duvardaki bir pano, o sanatçının önceki çalışmalarına ait bir pentürün, bir özgün baskının, bir mimarî eskizin izlerini yansıtmaktadır; oysa artık bunlar ne bellekte kalan o pentür ne o özgün baskı ne de o mimari projedir, tümü de şaşırtıcı ölçülerde üç boyutlu hâle gelmiştir. Ya da yine bir sanatçının iyi bilinen bir heykeli, çok farklı ölçülere ve yüzey tasarımlarına dönüşmüş hâliyle orada yer almaktadır.

Genellikle sanatçılara ait karakteristik özelliklerin, onların diğer yapıtlarında da teşhis edilebilmesi doğaldır; ama burada başka bir “şey” daha göze çarpmaktadır: Sergideki her sanatçının yapıtı, diğer sanatçılar ile aynı malzeme kullanılarak imal edilmiş, renklendirilerek ya da o malzemenin kendi rengi tercih edilerek yan yana gelmiştir.

Yapıtların aynı malzemeden oluşması, başka bir söyleyişle o sanatçıların kendi disiplinleri dâhilinde kullandıkları malzeme etkilerini terk ederek alışılmadık biçimde ortak bir malzemeye yönelmeleri, önceki yapıtlardan anımsanabilen pek çok etkiyi de değiştirmiş, yani izleyicilerin algıları üzerinde bir kararsızlığa neden olmuştur.

Fakat izleyicinin yüz yüze kalacağı kararsızlık hem bu sergiye hem de bu sergideki sanatçılara yöneltilebilecek aceleci bir eleştiriyi hak etmez; çünkü serginin içeriği tam da bu noktada belirmektedir ve üretimde yaşanılmış yeni deneyimlerin sahnelenmesi amaçlanmaktadır. Özetle, sanatçıların ortak bir malzeme ve ortak bir üretim tekniği kullanarak yaptıkları bir “yeniden-üretim” ve o üretim sürecinin gerekleri doğrultusunda karşılaşacakları sürprizli sonuçlara açık olmaları... Belli ki bu sergideki sanatçılar, zaten böyle bir projede yer almayı düşündüklerinde, olası üretim sürprizlerine de taliptirler.

Yeni bir malzeme ve yeni bir üretim tekniği, onların kendilerini “bilinmez sular”a attığı anlamına gelmiyor; tam tersine, kendi disiplinler üretimlerinin ve buna bağlı olarak yarattıkları sanatsal karakterlerinin sınırlarını zorlamak, hatta belki ihlâl etmek, bunu yaparken de alışılmışın dışında heyecanlı, ama denetimli bir macerayı göze almak anlamına geliyor. Ve bu maceranın en önemli aktörü olarak da en az sanatçılar kadar, “13. Element” öne çıkıyor.

“13. Element”, sergideki yapıtlara kendi özelliklerini tam anlamıyla aktardığı gibi, bu sergiye adını da veriyor. Sanki bir bilim-kurgu filminin ya da romanının adını andırıyorsa da “13. Element”in yer aldığı bilimsel alan, teknolojik üretim ile sıkı bir bağ kuruyor. Nedir “13. Element”? Yanıtı şu: Bu tabir, doğrudan “alüminyum” elementini ifade ediyor ve kimyasal elementlerin atom numaraları ve elektron dizilimlerine göre, Dmitri Mendeleev’in 19. yüzyılın ortalarında geliştirdiği periyodik tablonun 13. sırasında bulunuyor.

Bu elementin esneyebilen, hafif ve paslanmaya dayanıklı niteliği, onu içecek kutularından elektrik kablolarına, inşaat sektöründen uzay teknolojilerine kadar geniş bir kullanım alanına taşıdığı gibi, son dönemlerde sanatın da ilgisini çekiyor.

İşte bu sergideki sanatçıları da "13. Element"e, dolayısıyla ASAŞ'a çeken faktörün, teknolojik ortamın sağladığı yeni bir malzeme-üretim ilişkisi olduğu rahatça söylenebilir. Aslında sanatçılar ve sanat üzerine düşüncelerini ortaya koyanlar, fabrika üretiminin toplumsal yaşamı değişime uğratmaya başladığı dönemlerden itibaren teknolojiye karşı mesafeli bir tavır aldılar; bu çoktandır bilinen bir durum... Hatta söz konusu tavır bugün de genel olarak geçerliliğini koruyor; gerekçe olarak ise "sanatçı yaratıcılığının makineler ve teknolojik üretim karşısında korunması" öne sürülüyor.

Bu anlamda sanat ve teknoloji arasındaki ilişki, şimdi görmezden gelinemeyecek bir düzeyde seyretmekteyse de her zaman tartışmaları da beraberinde getiriyor ve estetik kuramların "an be an" sorgulanmasına yol açıyor. Sözgelimi, fotoğrafın ve sinemanın gündelik yaşama dâhil olmasından itibaren başlayan süreç, bu makinelerin sanat alanına nasıl bir etkide bulunacağını düşünen kuramcılar öne çıkartmıştı. Onların savları bir yandan "yeniden-üretim" problematiğine kapı aralarken, mimarî alanda da yeni teknolojik malzemelerin kullanımları üzerine ideolojik fikirlerin çarpışmasına neden olmuştu.

Bu tartışma süreci, uzun sayılabilecek bir tarihi kapsasa da ana fikir olarak "yaratıcılık" yetisinin sınırları üzerinden işler. Yani acaba "özne" denilen şey hiç değişmeyen bir "öz"e mi bağlıdır, yoksa çevresindeki etkiler ve deneyimler ile her an yeniden mi biçimlenir? Ve o "öznenin yaratıcılığı", karşılaştığı her yeni malzeme ve üretim olanakları ile farklı katmanlar hâlinde mi keşfedilebilmektedir? Böyle sorular, karşı karşıya gelen ideolojik yaklaşımların bitmek bilmez çatışmalarını doğurmuştur ki bu projedeki sanatçıların da teknolojik yöntemlere yaklaşımı, aynı açıklamalar bağlamında konu edebilir ve ASAŞ ile yaptıkları iş birliği sonucunda ürettikleri yapıtlar yorumlanabilir.

Sanatçılar, ASAŞ tarafından kendilerine sunulan malzeme ve teknolojik olanakları kullanırlarken, "yeniden üretim" anlamında birbirlerinden farklı niyetler taşıyorlar. Aralarında kabaca şöyle bir tasnif yapmak mümkün:

1

Daha önce yaptıkları pentürleri, özgün baskıları, desenleri ya da mimarî detay çizimlerini üç boyutlu olarak görme istekleri... Böyle bir istek, onların kendi yapıtları hakkında daha geniş bir hayal gücüne sahip oldukları anlamına geliyor. Ve demek ki onlar yapıtları üzerine çalışırken, farklı malzemelerle ve farklı boyutlarda nasıl bir sonuca ulaşabileceklerini de zihinlerinde tasarlamakta, en azından merak etmekteydiler.

2

Öte yandan, kendi atölyelerinin olanakları sınırlarında üretmek zorunda kalan ve bu yüzden belli boyutlar ve malzemeler ile yetinen heykeltıraşlar, bunları kamusal alanlarda büyük boyutlar ve o boyuta uygun malzemeler ile sergilemeyi düşünmekteydiler. Ayrıca, sanatçılardan bazıları da daha önce ürettikleri heykelleri, değişik malzemelerin ve tekniklerin yaratabileceği etkiler ile yeniden denemek istegindeydiler.

3

Ya da bir bölüm sanatçı, iş birliği yaptığı ASAŞ atölyelerinde malzeme-teknoloji olana larını yakından tanıyıp ona bir yatkınlık geliştirdikten itibaren, yepyeni bir proje geliştirerek bunu uygulamaya sokmak niyetini taşımaktaydı. Burada, sanatçıların tümünün de kendilerine sunulan teknolojik olanaklar karşısında yeni açılımlara doğru yol aldığı ve "yaratıcılık" yetilerinin sınırlarını zorladığı söylenebilir.

Bu süreç, aynı zamanda hem sanatçılar adına hem de onların izleyicileri adına, hayli sürprizli sonuçlar doğurur ki sanatçıların "sonraki" yapıtlarının bu sürprizlerden pay alması ve onları değişikliklere uğratabilmesi de hayli mümkündür. Projeye katılanlar, farklı disiplinlerde eğitim almış ve yine farklı disiplinlerde üretim yapan isimlerden oluşuyor. Fakat birleştikleri yer, kendilerini bu değişik üretim teknikleri ile sürprizli sonuçlara bırakmaları ve o çalışmalardan elde edecekleri deneyimleri önemsemeleridir.

Bu noktada, sanatçılar kadar projede önemli bir görev üstlenen ASAŞ'tan da söz etmek gerekir. Söz konusu firma hakkında bir araştırma yaptığımızda, karşımıza şöyle bilgiler çıkmakta:

- 1990 yılında Gebze'de kurulan ASAŞ son teknoloji donatılmış üretim tesisleri, 3000'den fazla çalışanı ve 90'dan fazla ülkeye yaptığı ihracatla Türkiye'nin en önemli sanayi kuruluşları arasında bulunmakta.

- Kurulduğundan beri istikrarlı büyüme trendi ile 2001 yılından bu yana Türkiye’de ISO 500’de yer alan firma, 2025 yılı verilerine göre ilk 500 sanayi kuruluşu arasında 68. sırada yer aldı.

- Aynı zamanda Avrupa’daki lider üreticilerden biri olan ASAŞ, yenilikçi ürünleri, teknolojisi, sektörünün en çok araştırma ve geliştirmeye yönelik harcama yapan Ar-Ge Merkezi ve sunduğu hizmetlerle otomotiv, raylı sistemler, havacılık sanayi, ulaşım, denizcilik, solar paneller, elektrik-elektronik, makine, beyaz eşya gibi birçok sektör için çözüm üretiyor.

- ASAŞ’ın Türkiye’de; Akyazı ve Karapürçek yerleşkesinde, 450.000 m²’si kapalı, toplam 1.450.000 m²’lik alana kurulu üretim tesislerinde üretimini sürdürüyor lmany’a da kurulan ASAŞ GmbH, Neuwied şehrinde Avrupa lojistik merkezi olarak hizmet verirken bünyesinde Koblenz Uygulamalı Bilimler Üniversitesi iş birliğiyle hayata geçirilen Robotik Eğitim, Araştırma ve Uygulama Merkezi yer alıyor. Ayrıca 2025 yılında kurulan ASAŞ S.A.S., Rugles’daki tesisinde alüminyum folyo üretimi yapıyor.

ASAŞ’ın bu proje ile ilişkisi ise yine firmanın kendi sayfasında verdiği şu bilgileri öne çıkıyor:

- 2015 yılında ASAŞ, sanata verdiği desteği geliştirerek bir çatı altında toplamak, bu yönde sanatçıları, akademisyenleri, öğrencileri bir araya getirerek karşılıklı sinerjiyle öğrenme, tasarlama ve üretim süreçlerini desteklemek amacıyla ASAŞSANAT’ı kurdu.

- ASAŞ’ın üretim tesislerinin, döküm atölyesinin, 1200 m²’lik alandaki sanat atölyesinin, sanat ve tasarım alanında çeşitli eğitimler alan, eğitmenlik yapan ve eser / ürün üreten kişilere açılması, ASAŞSANAT’ın sunduğu olanaklardır. Bu girişim ile sanatta farklı malzemelerin ve tekniklerin kullanımının yaygınlaştırılmasına katkı sağlanması hedeflenmektedir.

- Üniversitelerle ortak yürütülen programlar çerçevesinde, öğrencilere ve akademisyenlere destek sağlanırken, profesyonel sanatçı ve tasarımcılara eserlerini üretebilmeleri için profesyonel atölye hizmeti verilmektedir.

- ASAŞSANAT, tüm ASAŞ çalışanlarının eşleri ve çocukları için de kurslar ve seminerler organize ederek, sanatın toplumlarda yarattığı değişimi, farklı bakış açıları kazanma yetisinin gelişimini kendi bünyesinde de desteklemeyi hedeflemektedir.

ASAŞ, bugüne kadar sanatçılar ile kurduğu ilişkiler sonucunda, yapılan çalışmalardan büyük bir koleksiyon oluşturdu ve bu yapıtları da kendisine ait açık ve kapalı alanlarda korudu. İşte, İstanbul Resim ve Heykel Müzesi’ndeki sergi, o koleksiyondan seçilen yapıtların kamuya açılmasını ve sanatçıların teknolojik olanaklar çerçevesinde hangi yeni “yaratıcılık” olanaklarını deneyimlediğini göstermek amacını taşımakta.

Emre Zeytinoğlu

13. element

13. Elementin Sanat Yolculuđu

Fikirden Forma: Malzemenin Dönüşümü
29 Sanatçı, Sınırsız İfade, Endüstriyel Ölçek

Alexey Dmitriev - Homeless

Boyutlar: 155*140*130 cm

Dijital tasarım temel alınarak hazırlanan kalıp aracılığıyla döküm tekniğiyle üretilmiştir.
Zemin detayında alüminyum profiller kullanılmıştır.

Burhan Alkar - Sevi

Boyutlar: 170*150*100 cm

Küçük boyutlu bronzdan heykel taranıp dijitalle aktarılmış ve elde edilen dijital model üzerinden döküm kalıpları hazırlanmıştır.

Caner Kaya - Mobius

Boyutlar: 30*20*7 cm

Dijital tasarım temel alınarak hazırlanan kalıp aracılığıyla döküm tekniğiyle üretilmiştir.

Cem Sağbil - Aytutan

Boyutlar: 270*80*90 cm

Eser, aynı boyutlardaki bronz heykelin dijital ortamda taranarak modellenmesi ve elde edilen dijital model üzerinden döküm kalıplarının hazırlanmasıyla üretilmiştir.

Cem Sağbil - Hemera

Boyutlar: 250*50*50 cm

Eser, aynı boyutlardaki bronz heykelin dijital ortamda taranarak modellenmesi ve elde edilen dijital model üzerinden döküm kalıplarının hazırlanmasıyla üretilmiştir.

Ceylan Dökmen - Daha Çok Işık İçeri Girsin

Boyutlar: 180*100*100 cm

Sanatçının iki boyutlu çizimlerinden yola çıkılarak biçimlendirilen alüminyum levhalar, el işçiliğiyle şekillendirilip kaynaklanarak üç boyutlu forma dönüştürülmüş; yüzey, yağ boya tekniğiyle renklendirilmiştir.

Cornelia Hammans - Decision

Boyutlar: 195*80*70 cm

Sanatçının bronz heykeli dijital ortamda taranarak modellenmiş ve bu model üzerinden eserin büyük ölçekli alüminyum edisyonu üretilmiştir.

Daisy Boman - The Man Who Makes Me Laugh

Boyutlar: 60*50*50 cm

Sanatçı tarafından iletilen dijital tarama verileri esas alınarak üretilmiş; sanatçının el yazısıyla attığı imza, eserin döküm kalıbı tasarımına dahil edilmiştir.

Fatma Tülin - Çekirdek Poyrazı

Boyutlar: 176*258*125 cm

Sanatçının el yapımı gerçek çekirdek boyutundaki mini alçı modeli dijital ortamda taranarak strafor modele aktarılmış ve dolu kalıp yöntemiyle dökülmüştür.

Furkan Depeli - Presence e.ii

Boyutlar: 275*80*55 cm

Sanatçının dijital tasarımı temel alınarak alüminyum döküm tekniğiyle üretilmiş; taş kesimi ve montajı sanatçı tarafından **ASAŞSANAT** atölyesinde gerçekleştirilmiştir.

Gönül Nuhoğlu - The Ship of Fools

Boyutlar: 210*80*80 cm

Sanatçının dijital tasarımı temel alınarak alüminyum döküm tekniğiyle üretilmiştir.

Güler Güçlü - Bir Uzay Parçası

Boyutlar: 190*555*45 cm

Sanatçı tarafından elde şekillendirilen taş model dijital ortamda taranarak ölçeklendirilmiş ve döküm tekniğiyle üretilmiştir.

Hanefi Yeter - Birbiri İçin

Boyutlar: 200*220*170 cm

Sanatçı tarafından elde şekillendirilen strafor model temel alınarak döküm tekniğiyle üretilmiştir.

Kazım Karakaya - Naisa / Suyun Hafızası

Boyutlar: 160*25*36 cm

Sanatçı tarafından elde yontulan taş model dijital ortama aktarılmış ve aynı ölçülerde döküm tekniğiyle yeniden üretilmiştir.

Kazım Karakaya - Aria

Boyutlar: 135*35*37 cm

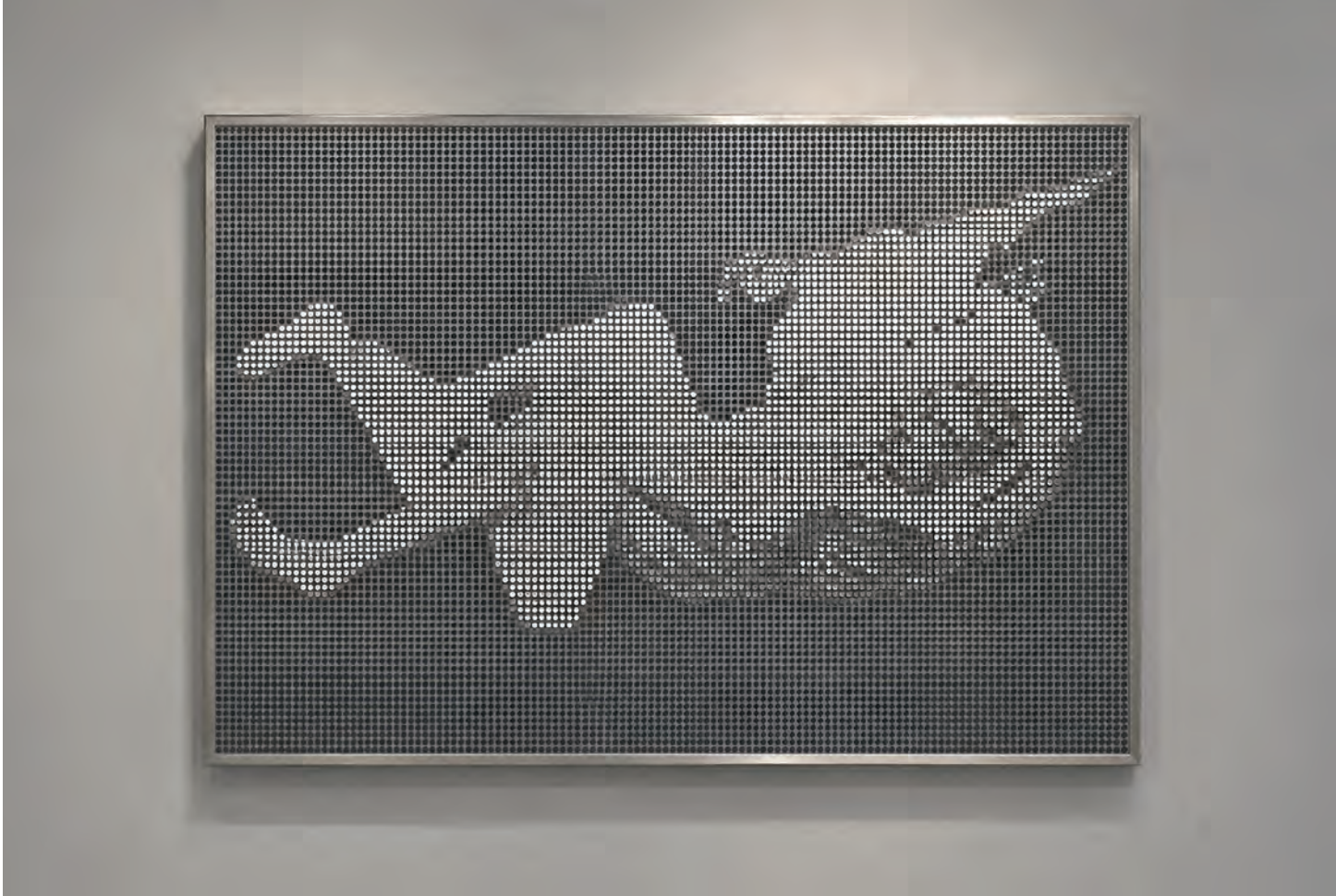
Sanatçı tarafından elde yontulan strafor modelin dökümü yapılmış; elde edilen model dijital ortama aktarılarak küçük ölçekli edisyonları üretilmiştir.

Mehmet Aksoy - Denizi Seyreden Nazım

Boyutlar: 160*170*220 cm

Sanatçı tarafından elde yontulan taş model dijital ortamda taranarak 1:1 ölçekte alüminyum döküm tekniğiyle yeniden üretilmiştir.

Mehmet Aksoy - Sevgi Sarmalı

Boyutlar: 140*180 cm

Sanatçının eseri, alüminyum plaka üzerine ombre geçişli rölyef tekniğiyle uygulanmıştır.

Mehtap akır - İsimsiz

Boyutlar: 200*110*120 cm

ASAŞSANAT Alüminyum Heykel Yarışması'nda ödüle layık görülen eserin maketi dijital ortamda taranarak ölçeklendirilmiş ve büyük boyutlu olarak yeniden üretilmiştir.

Meriç Hızal - Ana ve Çocuk

Boyutlar: 230*60*60 cm

Sanatçı tarafından yontulan taş heykel dijital ortamda taranarak ölçeklendirilmiş ve büyük boyutlu olarak yeniden üretilmiştir.

Mert Ege Köse - İsimsiz

Boyutlar: 160*160*160 cm

Alüminyum profiller ve paslanmaz çelik küreden oluşan eser, ekstrüzyon yöntemiyle üretilen profillerin farklı uzunluklarda kesilerek kaynaklanmasıyla biçimlendirilmiştir.

Nermin Ülker - Kuir Mekan

Boyutlar: 270*190*200 cm

ASAŞSANAT Alüminyum Heykel Yarışması'nda ödüle layık görülen eserin maketi dijital ortamda taranarak ölçeklendirilmiş ve büyük boyutlu olarak yeniden üretilmiştir.

Nevzat Sayın / Günnur Özsoy - Ada 11

Boyutlar: 57*56*33 cm

Sanatçıların dijital ortamda tasarladığı modeller, plastik kalıp ve kum kalıp yöntemleri kullanılarak döküm tekniğiyle üretilmiştir.

Nevzat Sayın / Günnur Özsoy - Ada 10

Boyutlar: 63*49*38 cm

Sanatçıların dijital ortamda tasarladığı modeller, plastik kalıp ve kum kalıp yöntemleri kullanılarak döküm tekniğiyle üretilmiştir.

Nilhan Sesalan - Sonsuz Klon

Boyutlar: 340*120*120 cm

Sanatçı tarafından hazırlanan maket dijital ortamda taranmış ve ölçeklendirilerek büyük boyutlu olarak üretilmiştir.

Pınar Yeşilada - Nisyan

Boyutlar: 120*150*60 cm

Sanatçının heykeli dijital ortamda taranarak modellenmiş ve alüminyum döküm tekniğiyle yeniden üretilmiştir.

Rumeysa Alptekin - Palyaço Kuş

Boyutlar: 300*110*140* cm

Sanatçının atölyesinde el işçiliğiyle kesilen levhalar kaynaklanarak biçimlendirilmiş ve yaş boya tekniğiyle renklendirilmiştir.

Seçkin Pirim - İsimsiz

Boyutlar: 470*126*224 cm

Sanatçının dijital tasarımı temel alınarak strafor ve plastik döküm kalıpları hazırlanmış; eserin sütun bölümü tek parça olarak dökülmüştür.

Süleyman Saim Tekcan - Döngüsel Seyir

Boyutlar: 390*110*45 cm

Sanatçının el çizimleri temel alınarak hazırlanan strafor köpük kalıplar üzerinden döküm tekniğiyle üretilmiştir.

Süleyman Saim Tekcan - İsimsiz

Boyutlar: 100*120 cm

Sanatçının el çizimleri dijital ortama aktarılarak iki boyutlu olarak yeniden düzenlenmiş ve levhalar lazer kesim yöntemiyle şekillendirilmiştir.

Tamer Başoğlu - İsimsiz

Boyutlar: 75*125*25 cm

Sanatçı tarafından elde şekillendirilen strafor modeller kalıp olarak kullanılmış ve eser döküm tekniğiyle üretilmiştir.

Tülay İçöz - Big Bang

Boyutlar: 86*40*40 cm

Sanatçı tarafından elde şekillendirilen ahşap heykel dijital ortamda taranarak modellenmiş ve alüminyum döküm tekniğiyle yeniden üretilmiştir.

Yücel Kale - Frogify

Boyutlar: 100*75*150 cm

Sanatçı tarafından elde yontulan taş model temel alınarak lazer kesimle hazırlanan alüminyum levhalar, el işçiliğiyle şekillendirilip kaynaklanmıştır.

Ziyatin Nuriev - Müdahaleler

Boyutlar: 27*38*14 cm

Sanatçı tarafından dijital ortamda tasarlanan form temel alınarak üretilmiştir.

Sanatçılar

29 Sanatçı, 29 Özgün Yolculuk
Yaratıcı Zihinlerden Zamansız Eserlere

Alexey Dmitriev

1985 yılında Magnitogorsk'ta doğan **Alexey Dmitriev**, ağır sanayi ve metal işleme zanaatından gelen derin tecrübesini radikal bir biçimde çağdaş heykele dönüştüren bir sanatçıdır. 2022 yılından bu yana çalışmalarını Türkiye'de sürdüren sanatçı, alüminyumun farklı endüstriyel biçimlerini ve dijital modelleme süreçlerini yeni bir görsel dille yeniden tanımlar.

İnsanın dış dünyayla etkileşimini, toplumsal baskı ile bireysel öz arasındaki çatışmayı ve insan doğasının gizli psikolojik katmanlarını malzemenin kasıtlı metamorfozları üzerinden şifreleyen sanatçı, izleyiciyi formun illüzyonu ve onun içinde kendini arayışı üzerine bir diyaloga davet etmektedir.

Burhan Alkar

Burhan Alkar, çağdaş Türk heykel sanatçıları arasında yer alan, figüratif ve soyut anlatımı bir arada kullanan bir heykeltıraştır. Çalışmalarında insan bedeni, hareket, denge ve mekân ilişkisi ön plana çıkar. Taş, bronz ve metal gibi farklı malzemelerle ürettiği eserlerinde güçlü formlar ve sade bir estetik anlayışı dikkat çeker.

Sanat yaşamı boyunca çeşitli sergi ve projelerde yer alan Alkar, kamusal alanlara yönelik heykel çalışmalarıyla da tanınmaktadır. Eserlerinde, insanın doğa ve kentle kurduğu ilişkiyi zamansız bir dille yorumlamayı amaçlamaktadır.

Caner Kaya

Caner Kaya 1998 yılında İstanbul’da doğdu. Lisans eğitimini FMV Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İç Mimarlık Bölümü’nde tamamladı. Yine aynı kurumda 2019 yılında başladığı Çift Ana Dal programında Görsel Sanatlar Heykel eğitimini tamamladı.

Üretimlerini **ASAŞSANAT**’ta devam ettirmektedir. Çalışmaları çeşitli karma sergilerde ve sanatçı inisiyatiflerinde yer almıştır.

Cem Sağbil

1958 yılında Zonguldak’ın Kandilli ilçesinde doğan **Cem Sağbil**, çağdaş Türk heykel sanatının uluslararası alanda tanınan isimlerindendir. 1976–1979 yılları arasında İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi’nde iç dekorasyon ve endüstriyel tasarım eğitimi aldı. 1979’da Almanya’ya yerleşen sanatçı, 1981 yılında Stuttgart Güzel Sanatlar Akademisi’nde seramik ve heykel eğitimine başladı ve 1988’de Prof. G. Spanulo’nun atölyesinde öğrenimini tamamladı. Seramik, ahşap, metal ve çini gibi farklı malzemelerle çalışan Sağbil, 1990’lı yıllardan itibaren ağırlıklı olarak bronz heykele yöneldi. 1999’da İzmir’de “Bronzhane” adlı sanat bronz döküm atölyesini kurdu.

Figüratif heykel dili insan, doğa ve mitoloji ekseninde şekillenen sanatçı; Ege mitolojisinden ve ortak bellekteki arketiplerden beslenir. Kadın–erkek, yaşam–ölüm, doğu–batı gibi karşıtlıkları varoluşun birbirini tamamlayan unsurları olarak ele alır. 2006–2007 yıllarında “Yılın Sanatçısı” ödülüne layık görülen Sağbil’in eserleri Türkiye, Almanya ve Fransa’da kamusal alanlarda yer alır. “Ay Tutan Adam” ve “Hemera” adlı eserleri Paris’te Alban Satragne Parkı’nda kalıcı olarak sergilenmektedir. Sanatçı çalışmalarını İstanbul ve İzmir’de sürdürmektedir

Ceylan Dökmen

1981 İstanbul doğumlu olan **Ceylan Dökmen** çağdaş Türk heykel sanatçısıdır. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Heykel Bölümü'nde lisans eğitimini tamamlayan sanatçı ardından Marmara Üniversitesi Heykel Bölümü'nde de yüksek lisans eğitimini tamamladı.

Dökmen'in sanat pratiğinde kent, insan, doğa ve ekoloji arasındaki ilişki önemli bir yer tutar. Özellikle insanın kentle kurduğu ilişkiyi, kentleşmenin doğa üzerindeki etkilerini ve bireyin bu yapı içerisindeki varoluşunu sorgular. Son dönem çalışmalarında kadın, ağaç, köklenme, aile ve toplumsal hafıza gibi temalara da yoğunlaşmaktadır.

Ahşap, metal, deri ve polyester gibi farklı malzemeler kullanan sanatçı; denge, güven, kırılganlık ve gerçeküstü dünyalar arasında kurduğu ilişkiyle dikkat çeker. Çalışmalarında malzemenin keskinliği ve inceliğini kavramsal anlatımının bir parçası olarak kullanır. Dökmen, 2024 yılında düzenlenen 4. ASAŞSANAT Alüminyum Heykel Yarışması'nda ikincilik ödülünü kazanmıştır. İstanbul'da kendi atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

Cornelia Hammans

1969 yılında Köln'de doğan **Cornelia Hammans**, Düsseldorf Sanat Akademisi'nde resim eğitimi aldı. Yaklaşık 40 yıldır kil kullanarak heykeller üreten sanatçı, çalışmalarını çeşitli metallerde döküm yöntemiyle hayata geçirir. Her çalışmasını bir fikirden yola çıkarak şekillendiren sanatçı, malzemeyi düşünceye biçim kazandıran bir araç olarak değerlendirir. Soyut formlar üzerinden ifade geliştiren sanatçı, çizim yapmak yerine doğrudan model oluşturarak formu kusursuzlaştırır.

Üretim sürecinde bazı modellerini dijital olarak taratarak farklı ölçeklerde yeniden yorumlayan sanatçı, heykelin özel yaşam alanlarından şirket mekânlarına ve açık hava alanlarına kadar farklı ortamlarda yer almasını hedefler. Döküm tekniğini, eserlerin kalıcılığını ve zamansızlığını güçlendiren bir aşama olarak görür. Çalışmaları dünyanın farklı bölgelerinde özel ve kamusal alanlarda yer alır.

Daisy Boman

1948 yılında Belçika’da doğan **Daisy Boman**, seramik ve heykel alanında üretim yapan bir sanatçıdır. Belçika’daki Antwerp ve Mol Güzel Sanatlar Akademileri’nde eğitim alan sanatçı, 1980’li yıllarda yaşadığı Güney Afrika’da seramik çalışmalarını sürdürmüştür.

Belçika’ya dönüşünün ardından, yüzleri belirgin olmayan, yalınlaştırılmış insan figürlerinden oluşan “Boman Serisi”ni geliştiren sanatçı; eşitlik, insanlık, aidiyet ve dayanışma gibi evrensel temaları ele alır. Seramiğin yanı sıra polyester, çelik ve bronz gibi farklı malzemelerle çalışan Boman’ın eserleri, dünyanın çeşitli ülkelerindeki özel ve kamusal koleksiyonlarda yer alır. Sanatçı, çalışmalarını Belçika’nın Geel kentinde sürdürmektedir.

Fatma Tülin

1950 İstanbul doğumlu olan **Fatma Tülin**, kendisini resimle ifade etmeyi yaşantısının eksenine oturtmuş bir sanatçıdır. Henüz hiç sergi açmamışken, kendine özgü bir türle ortaya çıkmış, “Soğan Ekmek” adlı tablosuyla 1974 yılında Devlet Resim Heykel Sergisi Başarı Ödülü’nü kazanmıştır. Bunu, 1977 yılında başka bir yapıtıyla İskenderiye Bienali’nde yer alması izlemiştir. Sanat eğitimini yurtdışında kaldığı yıllarda, Londra, Berlin ve Paris gibi şehirlerde sürdüren sanatçının en önemli niteliği, etkilerden uzak, kendi özgün üslubunu yaratmış olmasıdır. Başlangıçtan beri organik nesneler ve insan gövdesi Fatma Tülin resminin ana konusu oldu. 2018’de Tophane-i Amire’de açtığı ‘Evrenin Teni’, retrospektif nitelikteki serginin adından da anlaşıldığı gibi sanatçı, doğal oluşumların, nesnelerin, gezegenlerin ve insanın benzer bir plastik bütünlüğe sahip olduğundan hareketle, soyutla somut arası gelgitli bir çizgide yolalan form kaygılarını eserlerinin esas ilgi odağına oturttu. 1990’lardan sonra tuval resminin sınırlarını zorlayarak çoğul gövdeli çalışmalara yöneldi.

2003 yılında, “Zaman- Kişi- Mekan” kavramını işlediği 20 metre boyunda tek bir tuvalden oluşan uzun bir anlatı kurdu. 2007 yılında ise, “Önce” adlı, 26 metre uzunluğunda yine tek bir tuvalden oluşan bir iş gerçekleştirdi. Resimlerindeki formların üç boyutlu niteliği, nesnenin kendi başına mekanda yer alması isteğiyle birleşti ve Urart’da 2001 yılında açtığı sergide, bu nesneler Urart atölyelerinde gerçekleştirilmiş bronz döküm heykeller olarak sergilendi. 2023 yılında ise bu modellerden ikisi Asaş tarafından büyük boyutlu alüminyum döküm olarak üretildi ve Merkur’daki ‘Modus Vivendi’ adlı sergide yer aldı. Halen İstanbul ve Paris’teki atölyelerinde çalışmalarını sürdüren Fatma Tülin’in resimleri, İstanbul Modern başta olmak üzere, Resim-Heykel Müzesi, Müze Gemo, Fransa St. Nazaire Escale Atlantic gibi müzelerde ve önemli yerli ve yabancı koleksiyonlarda yer almaktadır.

Furkan Depeli

2009 yılında Ankara Güzel Sanatlar Lisesi Resim Bölümü'nde sanat eğitime başlayan sanatçı, 2013 yılında onur belgesiyle mezun oldu. Aynı yıl Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'ne devam etti ve 2018'de proje birincisi olarak onur belgesi alarak mezun oldu. 2015'te Ankara Sanat ve Toplum Derneği'nin kuruluşunda yer aldı; 2017'de Mannheim ve Seul'de kolektif sanat projelerinde çalıştı.

Ulusal ve uluslararası sergi, rezidans, çalıştay ve sempozyumlara katılan sanatçının eserleri farklı ülkelerdeki koleksiyonlarda yer alır. 2018'de Akbank Günümüz Sanatçıları sergisinde yer aldı. 2020'de ASAŞSANAT Heykel Yarışması'nda birincilik ödülü alarak eserini ASAŞSANAT'ın kalıcı koleksiyonuna dahil etti. 2021'de İtalya'daki Scultura da Vivere, 2023'te Milliyet Sanat 3. Heykelde Yeni Keşifler Yarışması'nda birincilik ödülleri kazandı. 2024'te Uluslararası Calatorao Sempozyumu'nda birincilik ödülüne layık görüldü ve eseri Calatorao Müzesi koleksiyonuna dahil edildi. 2020–2022 yıllarında Carrara Güzel Sanatlar Akademisi'nde eğitim alan sanatçı, akademik çalışmalarını Anadolu Üniversitesi Heykel Yüksek Lisans Programı'nda sürdürür. Üretimlerini Eskişehir'deki atölyesinde gerçekleştirir.

Gönül Nuhoğlu

Gönül Nuhoğlu, 1961 yılında İstanbul'da doğdu. Boğaziçi Üniversitesi, Marmara Üniversitesi ve Anadolu Üniversitesi'nde eğitim aldı. İstanbul'da yaşayan ve çalışan Nuhoğlu, 1990'ların ortalarından bu yana heykel, yerleştirme ve mekâna özgü çalışmalar üretiyor. Sanatsal pratiğinde bireyin politik, toplumsal ve mekânsal güç yapıları içindeki konumunu; sınırlar, aidiyet, bellek ve kolektif yaşam üzerinden araştırıyor.

Mekânı yalnızca yapının sergilendiği bir alan olarak değil, algıyı, davranışı ve toplumsal ilişkileri şekillendiren aktif bir yapı olarak ele alıyor. Çalışmaları çoğunlukla içinde bulunduğu mekânın mimarisi, tarihi ve toplumsal bağlamıyla kurduğu ilişkiden hareketle biçimleniyor. Farklı dönemlerde metal, porselen, kâğıt, tel ve tekstil gibi çeşitli malzemelerle çalışan Nuhoğlu için malzeme, yapının kavramsal ve mekânsal gereksinimlerine göre değişen bir araçtır.

Otuz yılı aşkın süredir üretimini sürdüren Nuhoğlu'nun yapıtları Türkiye'de ve uluslararası alanda müze, bienal, sanat etkinliği ve kamusal mekânlarda sergilendi. Aya İrini, Yerebatan Sarnıcı, Venedik, NordArt ve Edirne Bienali, çalışmalarının yer aldığı önemli mekân ve platformlar arasındadır.

Güler Güçlü

Güler Güçlü, 1987’de doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Heykel Bölümü’nden bölüm birincisi olarak mezun oldu ve ardından aynı üniversitenin Güzel Sanatlar Enstitüsü’nde yüksek lisans eğitimine başladı. Sakıp Sabancı Sanat Ödülleri Birincilik Ödülü, Akbank 42. Günümüz Sanatçıları Ödülü ve Sanat Kurumu Heykel Dalında Yılın Sanatçısı Ödülü başta olmak üzere çeşitli ödüllere değer görüldü.

Heykelin yanı sıra resim ve yerleştirme alanlarında üretim yapan Güçlü, çalışmalarında beton başta olmak üzere bronz, demir, paslanmaz çelik, alüminyum, ahşap, taş ve farklı yapı malzemelerini kullanır. Figür, nesne ve mekân arasındaki ilişki; bedenın başka bedenler, şeyler ve içinde bulunduğu çevreyle kurduğu temas üzerinden şekillenir. Boşluk ve doluluk, varlık ve yokluk, ağırlık ve kırılganlık gibi karşıtlıklar, sanatçının farklı dönemlerdeki çalışmalarını birbirine bağlayan temel meseleler arasındadır.

Figüratif olanla soyut ve geometrik yapıları bir araya getiren çalışmalarında malzeme, yalnızca biçimi taşıyan bir araç değil, eserin düşünsel yapısının da bir parçasıdır. Betonun ağırlığı ve hamlığı, metalin çizgisel ya da yansıtıcı niteliğı ve boşluğun fiziksel varlığı, Güçlü’nün çalışmalarında beden ile çevresi arasındaki sınırların yeniden düşünülmesine alan açar. Ulusal ve uluslararası sergi, sempozyum ve sanat projelerinde yer alan Güler Güçlü, çalışmalarını İstanbul’daki atölyesinde sürdürmektedir.

Günnur Özsoy

1969 yılında Ankara’da doğan **Günnur Özsoy**, Marmara Üniversitesi Endüstri Tasarımı Bölümü’nden mezun oldu. Ardından Harrow College of the Polytechnic of Central London’da eğitim aldı. 1993 yılından bu yana Türkiye’de sergiler gerçekleştiren sanatçı, 1990’lardan itibaren kişisel ve karma sergilerinin yanı sıra Türkiye’nin farklı bölgelerinde gerçekleştirdiğı kamusal sanat projeleriyle çalışmalarını geniş bir izleyici kitlesiyle buluşturdu. Eserleri Türkiye’nin çeşitli önemli özel ve kurumsal koleksiyonlarında yer alır.

Özsoy’un sanat pratiğı, organik formlardan ve doğadaki oluşum süreçlerinden hareket eder. Ribonükleik asit zinciri, mercanların gelişimi ve mikroskopik yaşam gibi doğal yapılardan ilham alan sanatçı; polyester, keçe, piring, bronz ve mermer gibi minimalist heykelle özdeşleşen malzemeleri kullanarak malzemenin doğasına farklı bir yön kazandırır. Katı formların içinden boşluğu araştıran Özsoy, boşluğu modern yaşam ve bilinç üzerine bir metafor olarak ele alır. Malzeme ile form arasındaki ilişkiyi dönüştüren çalışmaları, organik olanı soyut bir yapıya taşıırken boşluğu da yaşamın kalıcı bir unsuru olarak konumlandırır. Sanatçının üretimlerinde izleyiciyi malzeme ve nesneyle farklı bir ilişki kurmaya davet eden, postminimalist bir yaklaşım öne çıkar.

Hanefi Yeter

1947 Bayburt doğumlu olan **Hanefi Yeter** ressam ve heykeltıraş kimliğiyle tanınan önemli Türk sanatçılardan biridir. 1972’de İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi’nde Bedri Rahmi Eyüboğlu Atölyesi’nden mezun oldu. 1970’te Paris’te Académie des Beaux-Arts’ta eğitim gördü; ardından devlet bursuyla Berlin’e giderek 1976’da Berlin Güzel Sanatlar Akademisi’nden mezun oldu.

Sanat yaşamı boyunca 90’ın üzerinde kişisel sergi gerçekleştiren Yeter’in eserleri Türkiye ve yurtdışındaki müze ve özel koleksiyonlarda yer almaktadır. Resim çalışmalarının yanı sıra son yıllarda heykel, rölyef, seramik ve mozaik alanlarında da üretim yapan sanatçı; doğa, insan ve hayvan temalarından beslenen özgün bir sanat dili geliştirmiştir. Çalışmalarını İstanbul ve Bodrum’da sürdürmektedir.

Kazım Karakaya

1971 yılında Ankara’da doğan **Kazım Karakaya**, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü’nden mezun oldu. 1980’lerin sonlarından itibaren heykel alanında yoğun bir üretim süreci içine giren sanatçı; bronz, taş ve metal gibi geleneksel malzemelerle çalışır. İnsan bedeni ve doğa ilişkisine odaklanan yapıtları, biçimsel sadelikle derinlikli anlamlar kurar.

Kamusal alanda kalıcı heykelleri bulunan Karakaya, çeşitli ulusal ve uluslararası heykel sempozyumlarına katılmıştır. Aynı zamanda öğretmenlik yapan sanatçı, genç kuşak heykeltıraşların yetişmesinde de rol oynamıştır.

Mehmet Aksoy

Mehmet Aksoy, 1939 yılında Hatay'ın Yayladağı ilçesinde doğdu. 1960 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin Resim ve Heykel Bölümü'nü kazanarak temel eğitime başladı. Temel eğitimin ardından Şadi Çalık'ın ısrarlı yönlendirmesiyle heykeltıraş olmaya karar verdi ve eğitimini Heykel Bölümü'nde sürdürdü.

1966–67'de yüksek heykeltıraş olarak mezun oldu. 1970 yılında aynı Akademi'de Şadi Çalık'ın asistanı oldu. 1971'de devlet bursuyla yurtdışına çıktı; yaklaşık bir buçuk yıl İngiltere'de dil eğitimi gördükten sonra Berlin'e geçti. 1977–78'de Türkiye'ye dönerek Güzel Sanatlar Akademisi Heykel Bölümü Taş Atölyesi'nde öğretim görevlisi olarak çalıştı. Başta Türkiye ve Almanya olmak üzere çok sayıda kişisel ve karma sergiye katıldı; ulusal ve uluslararası ödüller kazandı. Gerçekleştirdiği anıtlar ve kamusal heykel projeleriyle kamusal alanda iz bıraktı.

Sanat yaşamını İstanbul, Cumhuriyetköy'de kendi tasarladığı Böcek Ev'de ve atölyesinde sürdürmektedir. Mehmet Aksoy için heykelin çıkış noktası içeriktir. Biçim, içeriğin ambalajı değil, onun plastik olarak zorunlu kıldığı sonuçtur. İçerik neyi gerektiriyorsa form oraya kadar değişir; kütle kadar boşluk, pozitif kadar negatif de heykelin parçasıdır. Aksoy, "Ben kütleli değil, ışığı yontuyorum" sözüyle heykel anlayışının temelini özetler. Form ışığı taşır; ışık ise formu görünür kılar ve heykelin yaşamını kurar. Malzeme de yalnızca bir araç değildir: taşın, metalin ya da ahşabın kendi doğası ve dili vardır. Heykel, içeriğin gerektirdiği formun, ışığın ve malzemenin birbirini tamamladığı yerde ortaya çıkar.

Mehtap Çakır

1973 yılında Ankara'da doğan **Mehtap Çakır**, 2021 yılında Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Görsel Sanat Bölümü'nden mezun oldu. Ardından 2026 yılında Işık Üniversitesi Resim Bölümü'nde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Halen resim ve heykel çalışmalarını sürdürmektedir.

Meriç Hızal

1943 İstanbul doğumlu olan **Meriç Hızal**, görsel sanatlar pratiğini heykel ve yerleştirme ekseninde sürdüren bir sanatçıdır. İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Heykel Bölümü'nden mezundur. Çalışmalarında genellikle beden, mekân ve hafıza ilişkisini araştıran Hızal, biçim ve zaman arasındaki gerilimi çözümlemeye yönelik bir yaklaşım benimser. Organik ve yapay formlar arasında kurduğu geçişlerle, izleyiciyi, algı ve düşünce sınırlarını sorgulamaya davet eder.

Sanatçı -özellikle kamusal alan çalışmalarında- zamanın izlerini taşıyan nesneleri ya da malzemeleri dönüştürerek bireysel ve kolektif hafızaya dair yeni bağlamlar oluşturur. Yurt içi ve yurt dışında birçok uygulamalı heykel sempozyumuna katılmış, kişisel sergi açmıştır. Meriç Hızal, İstanbul'da yaşamakta ve çalışmalarını sürdürmektedir.

Mert Ege Köse

1990 İstanbul doğumlu olan **Mert Ege Köse**, sanat eğitimine Mimar Sinan Güzel Sanatlar Lisesi'nde başlayıp FMV Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden 2013'te mezun oldu. Ardından Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Heykel Yüksek Lisans Programı'na kabul edildi ve burada eğitimi derinleştirdi. Özellikle metal ve alüminyum gibi malzemelerle yaptığı büyük ölçekli heykeller ve kamusal sanat projeleriyle tanınır. Çalışmaları, daire ve döngüsel formlar gibi arketipsel şekiller üzerinden zaman, madde, denge ve süreklilik gibi kavramları sorgular; malzeme bilimi ve mühendislik ile çağdaş sanat arasındaki etkileşimi kendi estetik dilinde yorumlar.

Profesyonel yaşamında ASAŞ bünyesindeki **ASAŞSANAT**'ta sanat bölümü yöneticisi olarak görev yapmış olmasının yanı sıra T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'na danışmanlık da vermektedir. Eserleri ulusal ve uluslararası pek çok koleksiyonda yer almaktadır. Portföyünde çok sayıda kişisel sergi, prestijli projeler ve kurumsal koleksiyonlara katkılar bulunmaktadır.

Nermin Ülker

1974 yılında Karadeniz Ereğli’de doğan **Nermin Ülker**, heykel pratiğinde metal malzeme ile boşluk ve doluluk ilişkilerini ele alır. Kavramsal çalışmalarında ev, pencere, kadın ve mekân temalarına odaklanır. Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Görsel Sanatlar Bölümü Heykel Programı’ndan mezun olan sanatçı, lisansüstü çalışmalarını aynı üniversitenin Sanat Kuramı ve Eleştiri Programı’nda sürdürür.

Kişisel sergileri arasında Pencereyden (C.A.M. Galeri, 2013), Pencereyler (Açıkekran Levent, 2016, küratör: Ali Akay), hané (Krank Art Gallery, 2019), Yuvarlağın Köşeleri (Labirent Sanat, 2023) ve Gözün Kayıp Oyuğu (Labirent Sanat, 2026) yer alır. Çalışmaları Contemporary İstanbul ve Artweeks Akaretler başta olmak üzere çeşitli sanat fuarlarında ve karma sergilerde izleyiciyle buluşur.

Nevzat Sayın

Nevzat Sayın, Türk çağdaş mimarisinin önde gelen mimarlarından biridir. Heykel sanatçısı değil, mimar ve tasarımcı olarak tanınır. Sayın, 1986’dan itibaren kendi mimarlık ofisi Nevzat Sayın Mimarlık Hizmetleri (NSMH) bünyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

Mimarlık eğitimi ve yazılarıyla da katkı sunan sanatçı, İstanbul Bilgi Üniversitesi Mimarlık Yüksek Lisans Programı’nın kurucu üyeleri arasında yer alır. Mimarlık ve sanat üzerine çeşitli kitapları yayımlanmıştır.

Nilhan Sesalan

1996 yılında İstanbul Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Heykel Bölümü'nden master derecesiyle mezun olan **Nilhan Sesalan**'ın yapıtlarının geçmişinde derin bir tarihsel-kültürel birikim, bugününde çağrışım ve gerilim, geleceğinde ise sonsuz bir çıkarım ve dinginlik yer alırken gelenek, mimari, arkeoloji, edebiyat ve müzik ile ilgili referanslar füzyonlaşır.

Dünyanın pek çok ülkesindeki açık hava heykel parklarında, meydanlarda, özel koleksiyonlarda ve müzelerde eserleri bulunan Sesalan hakkında sanat tarihçi ve küratör Marek Wolinsky şöyle der : “ Mekân üretme gelenekleri çoğunlukla gösteri üzerine kuruludur: bronzda cüretkâr beyanlar, festival ölçeğinde aktivasyonlar. Nilhan'ın müdahalesi ise farklıdır, pratiği, ünlemler yerine sükûneti, dinlemeyi, vecibeyi ve izleyicisine düşünsel alan tanımayı önerir. Heykelleri turistik filtreler değil, mekâna dair hafızalar üretir...”

Pınar Yeşilada

1973 İstanbul doğumlu olan **Pınar Yeşilada** çağdaş Türk heykel sanatçısıdır. 1992–1996 yılları arasında Mimar Sinan Üniversitesi eğitim görerek sanat yaşamına adım atmıştır. Eğitim sürecinde ilk olarak kil ile çalışan sanatçı, daha sonra bronz ve polyester gibi malzemelerle heykel üretimine yoğunlaşmıştır.

Çalışmalarında toplumsal hafıza, kolektif bilinçaltı ve insan doğası gibi kavramsal temaları işler; heykel ve fotoğraf gibi farklı disiplinleri bir araya getirerek güçlü bir anlatım dili kurar. 1996'dan bu yana Türkiye ve Avrupa'da çok sayıda kişisel ve grup sergisine katılmış; eserleri çeşitli koleksiyonlarda yer almıştır. 2016'dan itibaren ise Fransa'nın Rhône-Alpes bölgesinde yaşamaktadır ve üretimini burada sürdürmektedir.

Rumeysa Alptekin

Rumeysa Alptekin, heykel ve görsel sanatlar alanında üretimlerini sürdüren bir sanatçıdır. Çalışmalarında farklı geometrik formları, renkleri ve yüzeyleri bir araya getirerek dinamik ve özgün kompozisyonlar oluşturur. Heykel pratiğinde biçim ve renk arasındaki ilişkiyi, hareket ve denge üzerinden araştırır.

Eserleri Mine Sanat Galerisi ve **ASAŞSANAT** gibi farklı sanat platformlarında sergilenmiş; Artweeks Akaretler ve Artcontact Uluslararası Sanat Fuarı gibi etkinliklerde yer almıştır. Sanatçı, çalışmalarını heykel ve görsel sanatlar alanında sürdürmektedir.

Seçkin Pirim

Seçkin Pirim, çağdaş heykel sanatında form, tekrar ve yüzey ilişkilerini araştıran üretimleriyle öne çıkan bir sanatçıdır. 1977 yılında Ankara'da doğan Pirim, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Heykel Bölümü'nden mezun olmuştur. Katmanlı yüzeyler, keskin geometriler ve yüksek el işçiliğiyle tanımlanan yapıtlarında, malzeme olarak sıklıkla pleksi, metal ve kağıt kullanır.

Sanatçının işleri; zaman, hareket ve içsel ritim gibi kavramları biçimsel bir dil aracılığıyla yeniden yorumlar. Heykelin yanı sıra tasarım nesneleri ve mekâna özgü yerleştirmeler de üreten Pirim, bireyin modern dünyayla kurduğu ilişkiyi soyut formlar üzerinden sorgular. Türkiye ve yurt dışında birçok sergiye katılmış, eserleri ulusal ve uluslararası koleksiyonlarda yer almıştır.

Süleyman Saim Tekcan

1940 yılında Trabzon’da doğan **Süleyman Saim Tekcan**, 1961’de Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümü’nden mezun oldu. 1968–1975 yılları arasında İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü’nde görev yapan sanatçı, burada ilk baskı atölyelerini kurdu. 1970–1971 yıllarında Almanya’da özgün baskı ve baskı resim üzerine araştırmalar gerçekleştirdi. 1975’te Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim kadrosuna katılarak Grafik Bölümü serigrafi atölyesini kurdu; Resim Bölümü’nde ikinci lisansını ve Sanatta Yeterlilik eğitimini tamamladı.

Uzun yıllara yayılan teknik araştırmaları sonucunda geliştirdiği “yaş baskı” yöntemi, uluslararası literatüre sanatçının adıyla geçti. 1985’te profesör olan Tekcan, akademik çalışmalarının yanı sıra sanat eğitimi ve baskı sanatının gelişimine yönelik önemli kurumların kuruluşunda rol aldı. 1996’da Yeditepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’ni kurarak ilk dekanlığını üstlendi. 2004’te IMOGA–İstanbul Grafik Sanatlar Müzesi’ni, 2007’de Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’ni kurdu. 2008’de 1. Uluslararası Baskı Resim Bienali’ne başkanlık eden sanatçı, halen IMOGA Kurucu Yönetim Kurulu Başkanlığı’nı sürdürmektedir.

Tamer Başoğlu

1938 yılında Nazilli’de doğan **Tamer Başoğlu**, 1954–1960 yılları arasında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Heykel Bölümü’nde, Hadi Bara ve Zühtü Müridoğlu’nun atölyelerinde eğitim aldı. 1960 yılında İtalyan hükümeti bursuyla Roma Güzel Sanatlar Akademisi’nde Pericle Fazzini ve Biagio Poidimani ile çalıştı; Avrupa’nın farklı ülkelerinde sanatsal araştırmalar gerçekleştirdi.

1964’te akademide öğretim kadrosuna katılan sanatçı, 1970’te doçent, 1976’da profesör oldu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nde Heykel Bölümü Başkanlığı, Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığı ve rektörlük görevlerini üstlendi. Soyut heykel ve anıt uygulamalarıyla tanınan Başoğlu; ahşap, metal, bronz, mermer ve polyester gibi farklı malzemelerle çalıştı. ODTÜ Bilim Ağacı Anıtı, Edirne Lozan Anıtı ve İzmir Karşıyaka’daki Atatürk, Annesi ve Kadın Hakları Anıtı önemli eserleri arasındadır.

Tülay İçöz

1974 yılında İstanbul'da doğan **Tülay İçöz**, 1997'de Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nden mezun oldu. 2002 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Heykel Bölümü'nde, "Kent Tasarımı İçinde Heykel" teması üzerine yüksek lisans eğitimini tamamladı. Yurt içi ve yurt dışında çeşitli sergi ve heykel sempozyumlarına katılan sanatçı, çalışmalarını İstanbul'daki atölyesinde sürdürmektedir.

İçöz'ün sanatsal pratiği, evrenin ve insanın varoluş halleri üzerine düşünceler etrafında şekillenir. Özellikle ahşap heykellerinde hareket, enerji, dönüşüm ve tamamlanmamışlık kavramlarını ele alır. 2006 yılında ArtIstanbul Genç Sanatçılar Heykel Yarışması'nda üçüncülük ödülü alan sanatçı, 2018'de Anna Laudel Contemporary'de Var-oluş Halleri başlıklı kişisel sergisiyle yer almıştır.

Yücel Kale

1971 İstanbul doğumlu olan **Yücel Kale**, 1993–2000 yılları arasında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Heykel Bölümü'nde eğitim almış ve dereceyle mezun olmuştur. Kale'nin sanatsal üretimi, klasik heykel tekniklerini modern anlatım diliyle harmanlar; ahşap, taş, cam, değerli taşlar, metal ve deri gibi farklı malzemelerle çalışarak hem doğal hem de hayalî formları ortaya koyar.

Eserlerinde doğa, doğanın mistik ve fablvari yönleri; insan-hayvan ilişkileri, mitolojik imgeler ve fantastik anlatılar sıkça yer alır. Eserleri genellikle doğanın bilgeliği, zamansızlık ve mitik anlatılar üzerinden bir diyalog kurar; figüratif ile soyut arasında, gerçek ile hayal arasında köprüler kurar. Yücel Kale, Türkiye'de ve uluslararası sanat fuarlarında yer almış, galeriler ve müzelerde solo ve karma sergilere katılmıştır.

Ziyatin Nuriev

1955 Bulgaristan doğumlu olan **Ziyatin Nuriev**, çağdaş heykeltıraş, eğitimci ve sanatçıdır. Bulgaristan Ulusal Sanat Akademisi'nden 1982 yılında mezun olduktan sonra heykel sanatında aktif bir üretim yaşamı sürdürmüştür. 1992'de İstanbul'a yerleşen Nuriev, Türkiye'de Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde taş heykel atölyesini kurmuş ve halen öğretim üyesi olarak eğitim vermektedir.

Nuriev'in sanat pratiği, özellikle figür, portre ve soyut form arayışlarının birleştiği heykel ve maskeler üzerine odaklanır. İlk yıllarında sert malzemelerden bazalt ile çalışan sanatçı, 1980'lerin sonlarından itibaren mermer, bronz, ahşap ve seramik gibi farklı malzemeleri kullanarak insan figürünü neredeyse soyut bir dile dönüştürmüştür.

Eserleri, Bulgaristan, Türkiye ve dünyanın çeşitli ülkelerinde müze, galeri ve koleksiyonlarda yer almakta; hem geleneksel figür hem de çağdaş soyutlamaları bir araya getiren güçlü bir estetik dil taşımaktadır. Sanat yaşamı boyunca çok sayıda uluslararası sempozyum, sergi ve etkinlikte yer alan Nuriev, eserlerinde antikten moderne, doğadan kültüre uzanan biçimsel diyalogları işleyen bir heykel dili geliştirmiştir.

ASAŞSANAT

2026

Tüm yayın hakları ASAŞ Alüminyum Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye aittir. Bütün hakları saklıdır.
Bu kataloğun tamamı veya bir bölümü; sanatçının ve yayıncının yazılı izni olmaksızın fotokopi dâhil herhangi bir yolla çoğaltılamaz,
kopyalanamaz, yeniden basılamaz, para ile satılamaz ve şahsi yarar adına paylaşılabilir veya kullanılamaz.

ASAŞSANAT
Web Sitesi

ASAŞSANAT
Instagram

ASAŞ Alüminyum Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Genel Müdürlük / Headquarters
Rüzgarlı Bahçe Mah., Kumlu Sok., No: 2
Asaş İş Merkezi, 34810 Kavacık
Beykoz - İstanbul, Türkiye
T +90 216 680 07 80 **F** +90 216 680 07 81
asastr.com

ASAS GmbH

Rasselsteiner Str. 101
56564 Neuwied, Deutschland
T +49 (0) 2631 90209-20
F +49 (0) 2631 90209-11

ASAS S.A.S.

Le Moulin à Papier
F-27250 Rugles, France
T +33 2 32 29 25 00